

[Ingerlise Koefoed]

interesse i efterhånden at få en stand af tjenestemænd, som ikke kan sige det, de ved, uden fare for, at de bagefter bliver frataget ordet. Det kan vi ikke i folketinget være tjent med, og det kan man heller ikke være tjent med i den danske befolkning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Fru Ingerlise Koefoed siger, at hun har ønsket at diskutere spørgsmålet om ytringsfriheden i Danmarks Radio med mig her i dag. Men fru Ingerlise Koefoed kan ikke være ukendt med radiolovens § 7, stk. 1, hvori det hedder:

»Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden, og der skal i programudbuddet tilstræbes den størst mulige alsidighed. Det er pålagt Danmarks Radio at varetage ytringsfriheden.«

I dette stk. 1 i § 7 i radioloven optræder nøgleordene »informationsfrihed«, »ytringsfrihed« og »alsidighed«. Hvor fristende det end måtte være for mig at gå ind i en debat med fru Ingerlise Koefoed om ytringsfriheden i Danmarks Radio, så må jeg sige, at skiftende kulturministre fra denne talerstol ofte har måttet afvise spørgsmål vedrørende Danmarks Radios programvirksomhed. Hvis jeg i dag gik ind i en ytringsfrihedsdebat, så ville jeg næste gang stå over for en alsidighedsdiskussion, og så ville jeg jo have inddraget regeringen og folketinget i den programvirksomhed, for hvilken ansvaret ligger i radiatorådet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg er velbekendt med, hvad der står i radioloven, og også med, hvordan kompetencefordelingen er imellem kulturministeriet og radiatorådet. Jeg har bare som borger stillet nogle spørgsmål, som mange andre borgere sikkert også ville have ønsket at stille, folk, som måske ikke hænger så meget fast i kompetencefordelinger, som vi gør herinde i folketinget. Jeg finder det lidt utilfredsstillende, at vi så sjældent har lejlighed til at diskutere den slags ting uden at blive henvist til nogle indviklede strukturer. Men jeg tager til mig, at vi ikke kan diskutere det mere. Jeg mener, at ytringsfriheden ofte bliver krænket i Dan-

marks Radio og også ofte andre steder i forvaltningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 735

13) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvorledes agter ministeren at sikre, at Tidsskriftcentret kan fortsætte sin virksomhed i 1981 og årene fremover?«

Skriftlig begrundelse

Den 13. juni 1980 spurgte jeg ministeren om mulighederne for ekstratilskud til Tidsskriftcentret, der var truet af lukning. Kulturministeren svarede bl. a.: »Det vil ikke på det foreliggende grundlag uden tilskud fra anden side være muligt for ministeriet at give yderligere tilskud til sikring af centeret.

Såfremt det vil være muligt at etablere en varig ordning af den fremtidige organisation, er jeg imidlertid indstillet på at drøfte en yderligere støtte til Tidsskriftcentret.«

Siden da har Københavns kommune under påskud af, at Tidsskriftcentrets aktiviteter er af landsdækkende karakter, afslået kommunal støtte til Tidsskriftcentret.

Til gengæld har Sømændenes Kulturfonds bestyrelse indstillet, at fonden betaler Tidsskriftcentrets husleje over en årrække. Ved en støtteindsamling i januar og februar er der indgået 45.000 kr., og der vil blive dannet en støttekreds, der vil sikre centeret ca. 10.000 kr. årligt.

Kulturministeriet skal derudover have givet et mundtligt tilsagn om også i 1981 at yde centeret tilskud på 50.000 kr.

På længere sigt er det imidlertid næppe muligt, at Tidsskriftcentret kan klare sig uden fast offentlig støtte. En lukning af Tidsskriftcentret vil have alvorlige konsekvenser for den offentlige informationsformidling.

Tidsskriftcentret er et vigtigt supplement til folke- og forskningsbibliotekerne på grund af den omfattende tidsskriftsamling og sit store bibliografiske arbejde, og det har arbejdet en meget bred kontaktflade til den 3. verden og til såkaldt alternative miljøer i ind- og udland.